

Βιστιάρης Σταυρινός

Εἰς τὸ γενικώτερον μελέημα τοῦ Russo : Ἑλληνικὰ ποιήματα εἰς ὄζαν Μιχαήλ τοῦ Γενναίου (Studii, I, σ. 101-156) περιλαμβάνονται τὰ ἑξῆς κεφάλαια :

σ. 114-121 : Τὸ ποίημα τοῦ Σταυρινῶ, σ. 121-130 : Πρότυπα καὶ μιμηταὶ τοῦ Σταυρινῶ,
σ. 130-137 : Ὁ Σταυρινός καὶ ὁ Ματθαῖος Μυρέων ὡς πρότυπα τοῦ Διακρούση, σ. 137-142 :
Ὁ Σταυρινός καὶ ὁ Ματθαῖος Μυρέων ὡς πρότυπα τοῦ Ἰγνατίου Πετρίτση, σ. 142-144 :
Ὁ Σταυρινός ὡς πρότυπον τοῦ Σποντῆ . (Ὁλόκληρον τὸ ἔβλητον τοῦ Russo ρουμανιστί).

Ὁ ἱερομόναχος Νεόφυτος, ὅστις ἐτύπωσε τὸ ἔργον τοῦ Σταυρινῶ τὸ 1672 ἐν Βενετίᾳ, εἶδει πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ Σταυρινῶ καὶ τοῦ ἔργου του. Ὁ Σταυρινός ἐθανατώθη περὶ τὸ 1620-1630, ἔγραψε δὲ τὸ ἔργον του ὀλίγον μετὰ τὸ 1601, ὅτε ἐθανατώθη ὁ Μιχαήλ.

Τὸ ἔμμετρον χρονικὸν τοῦ Σταυρινῶ, ἐν 1312 στίχων, ἔσχεν ἐκδοθῆναι ἐνδόσεις ἀπὸ τοῦ 1638 (ταύτας ἀπαριθμεῖ ὁ Russo ἐν σσ. 166-168), κριτικὴν δὲ ἐκδοσιν αὐτοῦ

ετύωσαν ὁ Ε. Legrand, Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire relatifs à la Turquie et aux Principautés Danubiennes, Paris 1877, σελ. 18-126. — Τὸ αὖτις κατὰ τὸν Russo (σ. 117) ἔγραψεν τὸν φεβρουάριον τοῦ 1602.

Ἰσχυρισμοσσηνὴ εὐρέως ὡς ἱστορικὴ πηγὴ καὶ μετεξετάσθη εἰς τὴν ρουμανικὴν καὶ τὴν δαβρωσικὴν (Russo, σ. 119-121).

Πλὴν τοῦ Διακουίου, τοῦ Ἰγνατίου Πετρίτζη καὶ τοῦ Σποντῆ, τῶν ὁσίων ὁ Russo (ἔ.α. σ. 137-144) παραδίδει στίχους καὶ ἀποσπάσματα ἐλημεμένα (ἀπὸ τοῦ ποιήματος τοῦ Σταυρινῶ, καὶ ὁ Γεώργιος Παλαμίδης, ὅστις τὸ 1607 ἔγραψεν ἑμπειροῦς ἱστορίαν ἐπίσης τῶν κατὰ τὸν Μιχαήλ τὸν Γένναϊον, ἀνεμνήθη εὐρέως τὸν Σταυρινῶν (Russo, ἔ.α. σ. 145-151: Poema lui Gheorghe Palamed).